Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXIII.

Wydana i rozesłana dnia 27. Listopada 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. November 1852.

Jahrgang 1852.

215.

Oświadczenie ministeryjalne z dnia 30. Lipca 1852,

(Dziennik praw państwa, część LIII., nr. 171, wydana dnia 4. Września 1852),

dotyczące umowy ułożonej między rządami austryjackim i saskim, względem ścigania zbiegłych na drugie terytoryjum zbrodniarzy przez żandarmeryję strony przeciwnej.

Ponieważ rządy cesarsko-austryjacki i królewsko-saski umowę w tym celu zawarły, iż począwszy od dnia 1. Sierpnia 1852 aż do dalszego rozporządzenia i z zastrzeżeniem dwumiesięcznego wypowiedzenia, obopólnej żandarmeryi dozwolonem być winno pod pewnemi warunkami ściganie zbrodniarzy zbiegłych na terytoryjum państwa drugiego, tudzież, iż takowa w razie niebezpieczeństwa ognia i wody, lub innych wypadków żywiołowych, użytą być może do pomocy na terytoryjum państwa drugiego; przeto ugodziły się rządy wspomnione, co się tycze postępowania w obudwóch względach zachować się mającego, aż do dalszego przeprowadzenia umowy rzeczonej, na postanowienia następujące:

Artykuł 1.

Tylko w nagłych przypadkach, gdzie przewłoka niebezpieczeństwem grozi, i nie idzie o przekroczenie ustaw cłowych, dozwolonem zostaje żandarmeryi jednego państwa dalsze ściganie zbrodniarza zbiegłego lub innego indywiduum, publicznej bezpieczności zagrażającego, nawet i poza granicę kraju w terytoryjum państwa drugiego tak dalece, iż z uniknieniem wszelkiego z pismiennego zawiadomienia wynikającego zatrzymywania, stan rzeczy ustnie najbliższej władzy bezpieczeństwa lub jej organom, do postępowania policyjnego powołanym (przełożeństwu gminy, osobom sądu miejscowego, posterunkom żandarmeryi etc.), zawiadomić i ich do dalszych odpowiednich kroków urzędowych zawezwać należy.

Artykuł 2.

Konwój ze strony tych bezpieczeństwa organów państwa ościennego może tylko wyjątkowo i z wyłączeniem wszelkiej dalszej własnej czynności urzędowej wtedy mieć miejsce, jeżeli takowy wyraźnie od nich żądanym będzie i do pewniejszego poznania ściganego potrzebnym się być ukazuje.

Artykuł 3.

Do przedsiębrania rewizyi domu na cudzem terytoryjum, ścigająca żandarmeryja nigdy nie będzie miała prawa. Względem tego winna takowa udać się z wyjaśnieniem stanu rzeczy do przełożonego lub do osoby sądowej miej-

215.

Ministerial-Erklärung vom 30. Juli 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIII. Stück, Nr. 171, ausgegeben am 4. September 1852),

betreffend das zwischen Oesterreich und Sachsen, wegen Verfolgung flüchtiger Verbrecher auf das andere Staatsgebiet durch die gegenseitige Gensd'armerie, verabredete Uebereinkommen.

Nachdem die kaiserlich-österreichische und die königlich-sächsische Regierung vom 1. August 1852 an bis auf Weiteres und mit Vorbehalt zweimonatlicher Aufkündigung dahin übereingekommen sind, daß der gegenseitigen Gensd'armerie die Verfolgung flüchtiger Verbrecher auf das Gebiet des anderen Staates unter gewissen Bedingungen gestattet seyn solle, sowie daß dieselbe bei Feuer- und Wassergefahr oder anderen Elementar-Ereignissen auf dem Gebiete des anderen Staates zur Hilfeleistung verwendet werden dürfe; so haben sich die genannten Regierungen zu weiterer Ausführung dieses Uebereinkommens, rücksichtlich des in beiderlei Beziehung zu beobachtenden Verfahrens, über nachfolgende Bestimmungen geeiniget:

Artikel 1.

Nur in dringenden Fällen, wo Gefahr im Verzuge obwaltet und es sich nicht um Uebertretung von Zollgesetzen handelt, soll es der Gensd'armerie des einen Staates gestattet seyn, die Verfolgung eines flüchtigen Verbrechers oder sonst der öffentlichen Sicherheit gefährlichen Individuums, auch über die Landesgrenze in das Gebiet des anderen Staates zu dem Ende fortzusetzen, um mit Vermeidung eines jeden, durch schriftliche Benachrichtigung entstehenden Aufenthaltes, der nächsten Sicherheitsbehörde oder deren zur polizeilichen Einschreitung berufenen Organen (Gemeindevorstehung, Ortsgerichtspersonen, Gensd'armerie-Posten 2c.) den Sachverhalt mündlich mitzutheilen und dieselben zur weiteren entsprechenden Amtshandlung aufzufordern.

Artikel 2.

Eine Begleitung dieser Sicherheitsorgane des Nachbarstaates kann nur ausnahmsweise und mit Ausschluß jeder ferneren eigenen Amtshandlung in dem Falle Platz greifen, wenn es von jenen ausdrücklich verlangt wird und zur sicheren Erkennung des Verfolgten nothwendig erscheint.

Artikel 3.

Eine Haussuchung auf fremdem Landesgebiete vorzunehmen, ist die nacheilende Gensd'armerie niemals berechtiget. Sie hat sich hierwegen unter Aufklärung des Sachverhaltes an den Ortsvorstand oder eine Ortsgerichtsperson zu wenden, diesen Beamten

sca, i zawezwać urzędnika tego do przedsięwzięcia wizytacyi w jej obecności, a zaś aż do chwili przybycia onegoż, ograniczyć się tylko na zewnętrzne strzeżenie domu.

Artykuł 4.

Złoczyńcę na cudzem terytoryjum schwytanego żandarm nie będzie mógł w żadnym razie nazad przez granicę ze sobą uprowadzać, nawet choćby mu się schwytanie jeszcze wprzód udało, nim do pierwszej stacyi przybył, schwytany raczej z należytą przezornością oddany być winien władzy właściwej lub organom wyżej (art. 1) wspomnionym tego terytoryjum, gdzie schwytanie nastąpiło, a reklamacyja zaś w tej mierze zachodząca, załatwioną być ma tylko na drodze korespondencyi urzędowej między władzami sądowemi lub policyjnemi do śledztwa powołanemi.

Artykuł 5.

Żandarm wyjednać sobie winien wiarygodne potwierdzenie co się tycze postąpienia swego na terytoryjum cudzem, tudzież co do skutku onegoż, a to albo przez wciągnienie do książki jego służbowej, albo przez odpis protokółu dla wykazania się przed swym przełożonym i poczynienia dalszych w tej mierze kroków potrzebnych.

Artykuł 6.

Uwolnienia od urzędowego postępowania cłowego na granicy, żandarm żądać nie może; wszelakoż zastrzega się tu, iż postępowanie to nie udaremni nagłej bezpieczeństwa służby.

Artykuł 7.

Jeżeliby w razie niebezpieczeństwa ognia, wody lub innych za granicą wydarzających się wypadków żywiołowych pożądane były sąsiednie zakłady ocalenia, wówczas żandarmeryja tylko za rekwizycyją dotyczącej władzy bezpieczeństwa państwa cudzego, i jeżeli to się stać może bez istotnego uszczerbku służby własnej, w zupełnem uzbrojeniu udać się ma na miejsce niebezpieczeństwa, gdzie pod kierownictwem zarządzającej władzy miejscowej, współdziałać będzie ku obronie wielce zagrożonej przy takich wypadkach własności i bezpieczności publicznej.

A także i względem tych czynności służbowych, wyjedna sobie żandarmeryja potwierdzenia albo w księdze służbowej, albo w inny sposób wiarygodny.

Artykuł 8.

Dla łatwiejszego osiągnienia zamierzonego niniejszem celu, należy uważnymi uczynić mieszkańców obustronnych terytoryjów granicznych przez władze przełożone na własny ich interes, wymagający po nich popierania wedle mo-

zur Vornahme der Visitazion in ihrer Gegenwart aufzufordern, und sich bis zu dessen Ankunft auf die äußere Ueberwachung des Hauses zu beschränken.

Artikel 4.

Den auf fremdem Territorium ergriffenen Uebelthäter darf der Gensd'arme in keinem Falle, somit auch dann nicht, wenn die Ergreifung noch vor dem Eintreffen bei der ersten Stazion gelungen wäre, mit sich über die Landesgrenze zurückführen, sondern ein solcher ist unter den nöthigen Vorsichten der kompetenten Behörde oder den oben (Artikel 1) erwähnten Organen im Gebiete, wo die Ergreifung geschah, zu übergeben, eine allfällige Reklamazion aber nur im Wege ämtlicher Korrespondenz zwischen den zur Untersuchung berufenen Gerichts- oder Polizeibehörden auszutragen.

Artikel 5.

Der Gensd'arme hat sich über seine Einschreitung auf dem fremden Staatsgebiete und deren Erfolg eine glaubwürdige Bestätigung entweder in seinem Dienstbuche oder durch Protokolls-Abschrift zu verschaffen, um sich bei seinen Dienstvorgesetzten auszuweisen und das Nöthige zur weiteren Veranlassung an die Hand geben zu können.

Artikel 6.

Die Befreiung von der grenzzollämtlichen Behandlung kann der Gensd'arme nicht ansprechen; doch wird vorausgesetzt, daß dieß nicht mit Beeinträchtigung des dringenden Sicherheitsdienstes geschehe.

Artikel 7.

Werden bei einer Feuer- oder Wassergefahr, oder einem sonstigen, jenseits der Landesgrenze sich ergebenden Elementar-Ereignisse die nachbarlichen Rettungsanstalten in Anspruch genommen, so hat die Gensd'armerie nur auf Requisizion der betreffenden Sicherheitsbehörde des fremden Staates, und wenn es ohne wesentliche Beeinträchtigung des eigenen Dienstes geschehen kann, sich in voller Ausrüstung auf den Ort der Gefahr zu begeben, um mit Unterstellung unter die Anordnungen der leitenden Lokalbehörde zum Schutze des bei solchen Anlässen sehr gefährdeten Eigenthumes und der öffentlichen Sicherheit mitzuwirken.

Auch über diese Dienstleistungen ist sich die Bestätigung im Dienstbuche oder sonst in glaubhafter Weise zu verschaffen.

Artikel 8.

Zur leichteren Erreichung des mit dieser Uebereinkunft bezielten Zweckes sind die Bewohner der beiderseitigen Grenzbezirke durch die vorgesetzten Behörden auf ihr eigenes Interesse, die erwähnten Einschreitungen der einem Uebelthäter nacheilenden Gensd'armen

żności wyżrzeczonego wystąpienia żandarmeryi sąsiedniej, złoczyńcę ścigającej, ku czemu zaś władze i publiczne organa bezpieczeństwa wyraźnie zobowiązane być winny.

W dowód czego w imieniu rządu austryjackiego przez niżej podpisanego Ministra domu i spraw zewnętrznych Jego Ces. Król. Apostolskiej Mości, niniejsze oświadczenie ministeryjalne zostało wystawione i dokonane, i za równe ze strony rządu królewsko-saskiego ma być wymienione.

(L. S.) Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p.

216.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 14. Sierpnia 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, tudzież urzędów cłowych i organów tejże,

o obliczeniu długomiaru pilników i pił, oclonych jako delikatne towary żelazne.

Z powodu uczynionego od pewnej władzy zapytania, wyrzekło wysokie c. k. Ministerstwo skarbu w porozumieniu z wysokiem c. k. Ministerstwem handlu, iż przy obliczeniu długomiaru nie więcej jak 4, a względnie 18 cali wiedeńskich, który według taryfy cłowej z dnia 6. Listopada 1851 r. oddziału 88 lit. *d)* ustanowiono dla pilników i pił, oclonych jako delikatne towary żelazne, nie tylko wliczać należy część pilnika lub piły do piłowania lub rznięcia bezpośrednio służącą, ale też i rączki z ową częścią jako jej ciąg dalszy połączone i z nią jedną całość stanowiące, jeżeli te części nie są nad zwyczaj długie, przezco usprawiedliwionem byłoby przypuszczenie, iż je zrobiono w celu obejścia taryfy cłowej dłuższemi, niż tego użytek wymaga.

Co w skutek wysokiego rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 5. Sierpnia 1852 r. l. 21940/936, ku wiadomości i zastosowaniu oznajmia się.

Krajewski m. p.

217.

Reskrypt Rządu krajowego z dnia 21. Sierpnia 1852,

do JJXX. Arcybiskupów i Biskupów obrządku łacińskiego, ormiańskiego i grecko-katolickiego,

o zamianowaniu apostolskich Wizytatorów zakonów duchownych i klasztorów dla wszystkich kościelnych prowincyj cesarstwa Austryjackiego, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 9. Lipca 1851 r. najłaskawiej zezwolić, iżby wydziały biskupów, którzy w ro-

des Nachbarstaates nach Thunlichkeit zu unterstützen, aufmerksam zu machen, die Behörden und öffentlichen Sicherheits-Organe aber ausdrücklich dazu zu verpflichten.

Zur Urkunde dessen ist Namens der österreichischen Regierung von dem unterzeichneten Minister des Hauses und der auswärtigen Angelegenheiten Seiner k. k. Apostolischen Majestät die gegenwärtige Ministerial-Erklärung ausgestellt und vollzogen worden, und soll dieselbe gegen eine dergleichen königlich-sächsischer Seits ausgestellte ausgetauscht werden.

(L. S.) Gr. Buol-Schauenstein m. p.

216.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 14. August 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, Zollämter und Organe,

über die Berechnung des Längenmaßes bei den als feine Eisenwaaren zu verzollenden Feilen und Sägen.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage hat das hohe k. k. Finianzministerium im Einvernehmen mit dem hohen k. k. Handelsministerium zu entscheiden befunden, daß bei der Berechnung des unter Abtheilung 88 lit. d) des Zolltarifes vom 6. November 1851 für die als feine Eisenwaaren zu verzollenden Feilen und Sägen festgesetzten Längenmasses von nicht mehr als 4 und rücksichtlich 18 Wiener Zoll, nicht nur jener Theil der Feile oder Säge, welcher unmittelbar zum Feilen oder Sägen dient, sondern auch die mit diesem Theile als dessen Fortsetzung zusammenhängenden, mit demselben ein Ganzes bildenden Stiele in Anschlag zu bringen sind, sofern diese Theile nicht etwa eine ungewöhnliche Länge haben, wodurch die Voraussetzung gerechtfertiget wäre, daß sie in der Absicht, um die Bestimmungen des Zolltarifs zu umgehen, in einer für den Gebrauch nicht bestimmten Länge ausgefertigt worden seien.

Welches zu Folge hohen Finanzministerial-Erlaßes vom 5. August 1852 Z. 21940/936, zur Wissenschaft und Darnachachtung kundgegeben wird.

Krajewski m. p.

217.

Schreiben des Landesguberniums vom 21. August 1852,

an die Herren Erzbischöfe und Bischöfe des lat., arm. und gr. kath. Ritus,

über die Ernennung apostolischer Visitatoren der geistlichen Orden und Klöster für alle Kirchen-Provinzen des österreichischen Kaiserstaates, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches.

Seine k. k. Apostolische Majestät geruhten mit Allerhöchster Entschließung vom 9. Juli 1851 Allergnädigst zu genehmigen, daß die Ausschüsse der 1849 zu Wien

ku 1849 w Wiedniu, a w r. 1850 w Strygoniu byli się zgromadzili, wezwanemi zostały do przedsięwzięcia potrzebnych u Stolicy Apostolskiej kroków, ażeby niektórych z nich ustanowiono Wizytatorami apostolskimi celem zreformowania duchownych zakonów i klasztorów, któreby reformy potrzebowały.

Jakoż stało się zadość temu najwyższemu rozkazowi, gdy według reskryptu Ministerstwa spraw zewnętrznych z dnia 31. z. m. l. 9714, zamianował Jego Świątobliwość Wizytatorami zakonów duchownych w Austryi: JO. Księcia Kardynała-Arcybiskupa praskiego i JO. Księcia-Arcybiskupa strygońskiego, Prymasa Węgier, pierwszego dla wszystkich prowincyj kościelnych cesarstwa, z wyjątkiem Węgier, Kroacyi, Slawonii i Lombardzko-Weneckiego królestwa, drugiego dla Węgier, Kroacyi i Slawonii, którym też brevia tej delegacyi dotyczące już doręczone zostały.

O tych nominacyjach zawiadamiam Waszą .... w skutek polecenia wysokiego Ministerstwa wyznań i oświecenia publicznego z dnia 11. b. m l. 386.

Gołuchowski m. p.

218.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 27. Sierpnia 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, wykonawczych urzędów i organów dochodowych,

o rozszerzeniu zakresu działania głównych urzędów cłowych we Lwowie i Krakowie, we względzie dopuszczalności oclania towarów przekazanych według wynikłości oględzin.

Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu rozszerzyło rozporządzeniem z dnia 11. Sierpnia 1852 r. l. 25452/1875 zakres działania głównych urzędów cłowych we Lwowie i Krakowie w ten sposób, iż w wypadkach, gdzie w towarach przekazanych między treścią boletu przekazawczego a towarem znajdzie się brak wagi, a znaleziona różnica najmniejszemu nie ulegnie podejrzeniu, i do zastosowania postępowania karnego nie okaże się sposobną, kierujący oględzinami urzędnik, jeśli znaleziony brak 2% nie przenosi, a dyrektor głównego urzędu cłowego lub jego zastępca, jeśli brak 5% nie przewyższa, mocen będzie w krótkiej drodze dozwolić oclenia towarów według wynikłości oględzin w ogólności.

Względem towarów przechodowych, przepisy istniejące zostaną w swej mocy.

Krajewski m. p.

und 1850 zu Gran versammelt gewesenen Bischöfe aufgefordert werden, bei dem päpstlichen Stuhle einzuschreiten, damit einige aus ihnen zu apostolischen Visitatoren Behufs der Reform derjenigen geistlichen Orden und Klöster, welche einer solchen bedürfen, aufgestellt werden.

Diesem Allerhöchsten Auftrage wurde entsprochen und laut einer Eröffnung des Ministeriums des Aeußeren vom 31. v. M. Z. 9714 haben Seine päpstliche Heiligkeit den Herrn Kardinal-Fürsterzbischof von Prag und den Herrn Fürsterzbischof von Gran, Primas von Ungarn, zu apostolischen Visitatoren der geistlichen Orden in Oesterreich, und zwar: den Ersten für alle Kirchen-Provinzen des Kaiserstaates, mit Ausnahme Ungarns, Kroaziens, Slavoniens und des lombardisch-venezianischen Königreiches, den Letzteren aber für Ungarn, Kroazien und Slavonien ernannt, und die bezüglichen Delegazionsbreven sind denselben bereits zugemittelt worden.

Im Auftrage des hohen Ministeriums des Kultus und öffentlichen Unterrichts vom 11. d. M. Z. 386 werden Euere .... von diesen Ernennungen in Kenntniß gesetzt.

Goluchowski m. p.

218.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 27. August 1852,

an alle Kameral Bezirks-Verwaltungen, ausübende Gefällsämter und Organe,

betreffend die Erweiterung des Wirkungskreises der Hauptzollämter zu Lemberg und Krakau in Absicht auf die Gestattung der Verzollung angewiesener Waaren nach dem Beschaubefunde.

Das hohe k. k. Finanzministerium hat mit Erlaß vom 11. August 1852 Z. 25452/1875 den Wirkungskreis der Hauptzollämter zu Lemberg und Krakau in der Art erweitert, daß in den Fällen, wo bei angewiesenen Waaren zwischen dem Inhalte der Anweisbollete und der Waare ein Gewichtsabgang erhoben wird, und der Minderbefund sich als ganz unbedenklich und zur Anwendung des Strafverfahrens nicht geeignet dargestellt hat, der den Beschaubefund leitende Oberbeamte ermächtiget wird, wenn der Minderbefund 2% nicht überschreitet, und der Oberamts-Direktor oder dessen Stellvertreter, wenn der Abgang nicht über 5% beträgt, die Verzollung überhaupt nach dem Beschaubefunde im kurzen Wege zu gestatten.

Bezüglich der Durchfuhrwaaren hat es bei den bestehenden Bestimmungen zu verbleiben.

Krajewski m. p.

219.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 27. Sierpnia 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych i podległych jej władz, urzędów i organów,

względem opłaty należytości od wekslów i dokumentów prawnych zagranicznych, lub w kraju własnym od opłaty wolnym (w Tryjeście) wystawionych, tudzież od dokumentów warunkowo od opłaty uwolnionych.

Wysokie c. k. Ministerstwo skarbu, mając na celu ułatwienie ruchu przemysłowego, widziało się spowodowanem rozporządzeniem z dnia 30. Czerwca 1852 r. l. 21349/1450 dozwolić powszechnie, aby w wypadkach, gdzie chodzi o opłacanie należytości od wekslów i dokumentów prawnych zagranicznych, lub w kraju własnym od opłaty wolnym (w Tryjeście) wystawionych, niemniej od dokumentów warunkowo od opłaty uwolnionych, prócz dopuszczonego prawem z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 r. stemplowania dodatkowego, albo dołączania stemplów, należytość od takichże wekslów i dokumentów w miejscach, gdzie nie ma urzędu stemplowego, opłacano także bezpośrednio w urzędzie podatkowym, w królestwie Lombardzko-Weneckiem zaś w ufficio di comisurazione, przyczem wszakże ściśle zachowane być mają przepisy zawarte w §. 15. instrukcyi o zewnętrznem traktowaniu i wyrachowaniu się co do bezpośrednich należytości z dnia 16. Lutego 1850 r. we względzie kontrasygnowania pokwitowań z opłaconej należytości.

Co niniejszem oznajmia się ku wiadomości i zastosowaniu się.

Krajewski m. p.

220.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 30. Sierpnia 1852,

(Dziennik praw państwa, część LIII., nr. 172, wydana dnia 4. Września 1852),

do wszystkich władz krajowych finansowych, tudzież do fabryki tytuniu i tabaki, do dyrekcyi dochodów loteryjnych i do niższo-austryjackiej dyrekcyi urzędów leśnych,

mocą którego ustanowionem zostaje, w jaki sposób na przyszłość, dla ocenienia sustentacyjnych praworoszczeń wdowy i sieroty po takich urzędnikach i sługach publicznych, którzy w czynnej służbie zostając, jako dobrowolni samobójcy życie sobie odbierają, nastąpić winno dochodzenie pod tym względem, czy samobójstwo popełnionem zostało w stanie imputacyjnym, lub nie.

Wdowy i sieroty owych urzędników publicznych, którzy jako dobrowolni samobójcy w czynnej służbie życie sobie odbierają, tracą wedle ustaw istnieją-

219.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 27. August 1852,

an sämmtiche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

betreffend die Gebühren-Entrichtung von ausländischen, oder im gebührenfreien Inlande (Triest) ausgefertigten Wechseln und Rechtsurkunden, und von bedingt befreiten Urkunden.

Das hohe k. k. Finanzministerium hat mit dem Erlaße vom 30. Juni 1852 Z. 21349/1450 zur Erleichterung des Geschäftsverkehres sich bestimmt gefunden, allgemein zu gestatten, daß in jenen Fällen, in welchen es sich um die Gebühren-Entrichtung von ausländischen, oder im gebührenfreien Inlande (Triest) ausgefertigten Wechseln und Rechtsurkunden und von bedingt befreiten Urkunden handelt, nebst der zu Folge des Gebührengesetzes vom 9. Februar und 2. August 1850 zulässigen Entrichtung der Gebühren durch Nachstemplung oder Stempelanheftung, die Gebühr von derlei Wechseln und Urkunden in jenen Orten, wo ein Stempelamt nicht aufgestellt ist, bei dem nächsten Steueramte, im lombardisch-venezianischen Königreiche und Dalmazien ufficio di comisurazione auch unmittelbar entrichtet werden könne, wobei jedoch der im §. 15 des Unterrichtes über die formelle Geschäftsbehandlung und Verrechnung der unmittelbaren Gebühren vom 16. November 1850 enthaltenen Bestimmungen in Absicht auf die Gegenzeichnung der Bestätigungen über die Gebührenzahlung, genau zu beachten sind.

Was hiemit zur Wissenschaft und Darnachachtung kundgemacht wird.

Krajewski m. p.

220.

Erlaß des Finanzministeriums vom 30. August 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIII. Stück, Nr. 172, ausgegeben am 4. September 1852),

an sämmtliche Finanz-Landes-Behörden, dann an die Tabakfabriken-, Lottogefälls- und niederösterreichische Waldamts-Direkzion,

wodurch bestimmt wird, in welcher Weise künftighin zum Behufe der Würdigung der Versorgungs-Ansprüche der zurückgebliebenen Witwen und Waisen von solchen Staatsdienern, welche in der aktiven Dienstleistung als freiwillige Selbstmörder ihr Leben enden, die Erhebung gepflogen werden soll, ob der Selbstmord im zurechnungsfähigen Zustande erfolgt sei, oder nicht.

Die Witwen und Waisen jener Staatsdiener, welche in der aktiven Dienstleistung als freiwillige Selbstmörder ihr Leben enden, werden nach den bestehenden Vorschriften

cych prawo do normalnej pensyi lub prowizyi. albowiem ten czyn ich dla tego uważanym być ma jako dobrowolny akt wyrzeczenia się służby, ponieważ urzędnik publiczny samowolnie się przez to w niemożność wprawia zostawania w dalszym stosunku służby i pełnienia obowiązków z nią na się przyjętych.

Dla ustawienia więc dowodu przeciwnego iż samobójstwo nie dobrowolnie, lecz w napadzie obłąkania zmysłów i w bezprzytomności umysłu popełnionem zostało, a przeto uczynek ten do przypisania winy nie był zdolnym, wymaganem było dotąd urzędowe uznanie tegoż, albo wyrok ze strony władzy dotyczącej politycznej (a to gdzie obowiązywała ustawa karna austryjacka, tej władzy, która powołaną była do zawyrokowania w ciężkich przestępstwach policyjnych).

Po obwieszczeniu patentu cesarskiego z dnia 17. Stycznia 1850 (Dz. pr. p. r. 1850, część XVI., nr. 24), wedle którego samobójstwo nie ma już być uważane jako ciężkie przestępstwo policyjne, zaszły obecnie przypadek wywołał pytanie, w jaki sposób na przyszłość zastąpione być ma uznanie sądowe względem poczytania winy w samobójstwie, wymagane wedle przepisów dotychczasowych dla rozprawy nad prawami co do sustentacyi wdowy i sierot po urzędniku publicznym, samobójczym sposobem ze świata zeszłym.

Ponieważ w razie gwałtownej śmierci na wszelki sposób polityczne organa najpierwej są powołane do czynienia potrzebnych dochodzeń i rozpoznania stanu rzeczy tej; przeto, aby w razie popełnionego samobójstwa urzędnika publicznego, ocenić należycie prawa co do utrzymania wdowy i sierot po onymże pozostałych, rozporządza się na przyszłość niniejszem, iż do rozprawy względem pensyi lub prowizyi załączonym być musi uwierzytelniony odpis protokółu śledczego, który zawierać będzie zdanie lekarzy przybranych do dochodzenia na miejscu uczynku, względem tego, czy w razie rzeczywiście zachodzącego samobójstwa, takowe wedle zbiegających się przytem poszlak popełnionem zostało w stanie zdolnym do poczytania w tem winy lub nie.

Jednocześnie co się tycze prowadzenia interesów przez zmarłego, przedłożony być winien w takim razie urzędowy wykaz, iż pod tym względem nie cięży na nim żadne przekroczenie, któreby za sobą pociągało utratę prawa do utrzymania należących jego.

Takowe tedy dokumenta służyć będą za podstawę przy rozstrzygnieniu praw sustentacyjnych wdowy i sierot pozostałych w myśl ustaw dotychczasowych.

Baumgartner m. p.

des Anspruches auf die Betheilung mit der normalmässigen Pension oder Provision verlustig, da diese That aus dem Grunde als ein freiwilliger Akt der Dienstes-Entsagung anzusehen ist, indem der Staatsdiener dadurch sich selbst in die Unmöglichkeit versetzt, sein Dienstverhältniß fortzusetzen und die damit übernommenen Verpflichtungen zu erfüllen.

Zur Herstellung des Gegenbeweises, daß der Selbstmord nicht freiwillig, sondern in einem Anfalle von Irrsinn und Geistesabwesenheit verübt wurde, folglich die That nicht zurechnungsfähig war, wurde bisher ein ämtliches Erkenntniß oder ein Urtheil der betreffenden politischen Behörde (welche da, wo das österreichische Strafgesetzbuch bestand, jene war, welche in schweren Polizei-Uebertretungen zu erkennen hatte) gefordert.

Nach Bekanntmachung des kaiserlichen Patentes vom 17. Jänner 1850 (R. G. B. Jahrgang 1850, Stück XVI., Nummer 24), wonach der Selbstmord nicht mehr als schwere Polizei-Uebertretung zu behandeln kömmt, hat ein vorgekommener Fall die Frage hervorgerufen, in welcher Weise in Zukunft das nach den bisherigen Vorschriften zur Verhandlung des Versorgungs-Anspruches der Witwe und Waisen eines als Selbstmörder gestorbenen Staatsdieners über die Zurechnungsfähigkeit des Selbstmordes erforderliche richterliche Erkenntniß zu ersetzen sei?

Da im Falle eines gewaltsamen Todes die politischen Organe jedenfalls zunächst berufen sind, die nöthigen Erhebungen pflegen und den Befund aufnehmen zu lassen, so wird, um im Falle des vollbrachten Selbstmordes eines Staatsdieners die Versorgungs-Ansprüche der zurückgebliebenen Witwe und Waisen würdigen zu können, für die Zukunft angeordnet, daß der Pensions- oder Provisions-Verhandlung eine beglaubigte Abschrift des Untersuchungs-Protokolles, in welchem von den zur Lokal-Erhebung beigezogenen Aerzten das Gutachten enthalten ist, ob im Falle eines wirklich stattgefundenen Selbstmordes, derselbe nach allen dabei konkurrirenden Inzichten im zurechnungsfähigen Zustande begangen worden sei, oder nicht, angeschlossen werde.

Gleichzeitig ist auch in einem solchen Falle in Bezug auf die Geschäftsführung des Verstorbenen die ämtliche Nachweisung beizubringen, daß demselben in dieser Beziehung nicht etwa ein solches Vergehen zur Last falle, wodurch der Versorgungs-Anspruch den Angehörigen desselben verwirkt würde.

Diese Behelfe haben sodann zur Grundlage der Entscheidung über den erwähnten Versorgungs-Anspruch der hinterbliebenen Witwen und Waisen im Sinne der bisherigen Vorschriften zu dienen.

Baumgartner m. p.

221.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wojny i finansów z dnia 31. Sierpnia 1852,

(Dziennik praw państwa, część LIII., nr. 173, wydana dnia 4. Września 1852),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

względem przypadków, w których, i względem czasu, jak długo trwać ma prowidowanie żołnierstwa przechodzącego, należące się mu od kwaterodawcy za wynagrodzeniem przepisanem.

Ministerstwa spraw wewnętrznych, wojny i finansów stanowią niniejszem, iż prowidowanie (obiad), należące się od kwaterodawcy za ustanowionem wynagrodzeniem żołnierstwu w przechodzie będącemu, od felfebla i równych jemu szarż niżej idąc, stosownie do §. 31. najwyższego przepisu o kwaterowaniu wojska z dnia 15. Maja 1851 r. (Dz. pr. p. nr. 124 *), miejsce mieć winno w przypadkach następujących i na przeciąg czasu, jak niżej wymieniono:

1) w razie dyslokacyi wojska i w innych podobnych pochodach jego, w każdym dniu marszu i wypoczynku, włącznie dnia, w którym wojsko stanęło na stacyi, oznaczonej albo marszrutą jako ostatni cel drogi, albo też w razie przerwy marszu, rozkazem, celem zatrzymania się wydanym; tudzież

2) w razie koncentracyi wojska i w podobnych jego ustawieniach i zakomenderowaniach, których ciąg albo wyraźnie, albo z samego celu jako chwilowy (przechód) już naprzód jest oznaczony, podczas całego trwania owej doczasowej koncentracyi, ustawienia lub zakomenderowania.

Bach m. p. **Csorich** m. p. **Baumgartner** m. p.

222.

Reskrypt Rządu krajowego z dnia 3. Września 1852,

do wydziału Stanów krajowych,

którym czyni się wiadomo o najwyższych postanowieniach względem warunków przyjęcia do akademij wojskowych.

Wysokie Ministerstwo spraw wewnętrznych zawiadomiło dekretem z dnia 30. Sierpnia r. b. l. 21408, iż według udzielonej przez najwyższą Naczelną Komendę wojskową wiadomości z dnia 21. b. m. l. 2927, odtąd do akademij wojskowych nie mają być przyjmowani aspiranci nie umiejący doskonale języka niemieckiego, że więc aspiranci tej kategoryi wszyscy bez wyjątku uprzednio nabyć mają wykształcenie przygotowawcze w zakładach kadetów; co z drugiej

*) Dziennik praw krajowych z roku 1851, część XV., nr. 91, str. 285.

221.

Erlaß der Ministerien des Innern, des Krieges und der Finanzen vom 31. August 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIII. Stück, Nr. 173, ausgegeben am 4. September 1852),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

über die Fälle, in welchen, und die Dauer, während welcher die Verpflegung der auf dem Durchzuge befindlichen Mannschaft durch den Quartierträger gegen die vorschriftmäßige Vergütung stattzufinden hat.

Die Ministerien des Innern, des Krieges und der Finanzen finden anzuordnen, daß die im §. 31 der Allerhöchsten Militär-Einquartierungs-Vorschrift vom 15. Mai 1851 (Reichs-Gesetzblatt, Nr. 124 *) bestimmte Verabreichung der Verpflegung (Mittagskost) von den Quartierträgern an die auf dem Durchzuge befindliche Militärmannschaft, vom Feldwebel und den gleichgestellten Chargen abwärts, gegen die festgesetzte Vergütung in folgenden Fällen und während der hier angedeuteten Zeitdauer einzutreten hat:

1. bei Truppen-Dislokazions- und ähnlichen Marschbewegungen an allen Marsch- und an allen Rasttagen, einschließig den Tag, an welchem die Truppe in die durch die Marsch-Ordre als letztes Ziel, oder bei Unterbrechung des Marsches, in Folge eines Haltbefehles, in die durch den letzteren bezeichnete Stazion eingerückt ist; dann

2. bei Truppen-Konzentrirungen und derlei zeitlichen Truppen-Aufstellungen und Kommandirungen, deren Dauer entweder ausdrücklich, oder dem Zwecke nach als eine vorübergehende (Durchzug) schon im Vorhinein bestimmt ist, während der ganzen Dauer dieser zeitlichen Konzentrirung, Aufstellung oder Kommandirung.

Bach m. p. **Csorich** m. p. **Baumgartner** m. p.

222.

Eröffnung des Landesguberniums vom 3. September 1852,

an den landesständischen Ausschuß,

mit welcher die Allerhöchsten Bestimmungen in Betreff der zur Aufnahme in die Militär-Akademien festgesetzten Erfordernisse mitgetheilt werden.

Das hohe Ministerium des Innern hat mit Erlaß vom 30. August l. J. Z. 21408 eröffnet, daß nach einer Mittheilung des Allerhöchsten Armee-Kommando's vom 21. d. M. Z. 2927 von nun an keine Aspiranten in die Militär-Akademien aufgenommen werden dürfen, welche der deutschen Sprache nicht vollkommen mächtig sind, demnach alle Aspiranten dieser Kategorie ohne Ausnahme vorher in den Kadeten-Instituten die vorbereitende Ausbildung erhalten müssen; was anderseits bedingt, daß sie das

*) Landes-Gesetzblatt vom Jahre 1851, XV. Stück, Nr. 91, Seite 285.

strony czyni koniecznem, iżby takowi jedynasty rok życia zupełnie albo prawie skończyli, dwunastego zaś nie przekroczyli.

Przepisany wiek, w którym bezpośrednio do akademii inżynijerów wstąpić można, jestto według najnowszych najwyższych postanowień zupełnie albo prawie skończony rok trzynasty, a nieprzekroczony rok czternasty życia, przyczem oświadcza się jeszcze, że takie bezpośrednie przyjęcie ma miejsce tylko w tym jeszcze i w następnym roku szkolnym, albowiem w roku szkolnym 1854-55 akademija inżynijerów klasy pierwszej, a w następnym roku 1855-56 już i drugiej więcej mieć nie będzie.

O czem zawiadamiając wydział Stanowy, mam zaszczyt prosić .... aby na te najwyższe postanowienia miany był wzgląd tak przy rozpisywaniu dotyczących konkursów, jakoteż przy podawaniu propozycyj.

Gołuchowski m. p.

223.

Rozporządzenie Ministerstwa finansów z dnia 4. Września 1852,

(Dziennik praw państwa, część LIV., nr. 174, wydana dnia 8. Września 1852),

w przedmiocie otworzenia pożyczki rządowej pięćprocentowej, w kwocie 80 milijonów złotych reńskich monetą konwencyjną.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem Swojem z dnia 3. Września 1852 r. nakazać zaciągnąć pożyczkę rządową pięćprocentową, której dochód przeznaczony jest na dalsze zmniejszenie długu, który państwo winno bankowi narodowemu, na dalsze ograniczenie obiegu pieniędzy papierowych rządowych, na budowę kolei żelaznych, na pomnożenie środków potrzebnych do ruchu kolei żelaznych, nakoniec na pokrycie ogólnych potrzeb państwa w roku administracyjnym 1853.

W skutku tego najwyższego postanowienia, podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości:

1.

Otwiera się pożyczka rządowa w kwocie 80 milijonów złotych reńskich w monecie konwencyjnej na dniu 9. Września drogą dobrowolnej subskrypcyi, która zamkniętą zostanie 18. tegoż miesiąca.

2.

Pożyczka otworzoną będzie na cele następujące:

15 milijonów do spłacenia reszty długu do banku narodowego, który na mocy ugody z dnia 3. Lutego 1852 r. ściągniony został na $71\frac{1}{2}$ milijonów, od tego zaś czasu zmniejszył się na 70 milijonów;

eilfte Lebensjahr ganz oder beinahe vollendet, und das zwölfte nicht überschritten haben dürfen.

Das festgesetzte Alter für den direkten Eintritt u die Genie-Akademie ist nach den neuesten Allerhöchsten Bestimmungen das ganz oder beinahe vollendete dreizehnte und das nicht überschrittene vierzehnte Lebensjahr, wozu ferner bemerkt wird, daß diese direkte Aufnahme nur noch in diesem und im nächsten Schuljahre stattfindet, da im Schuljahre 1854—55 keine Erste und im folgenden 1855—56 auch keine zweite Klasse in der Genie-Akademie bestehen wird.

Hievon hat man die Ehre Einen .... mit dem Ersuchen in die Kenntniß zu setzen, diese Allerhöchsten Bestimmungen sowohl bei Ausschreibung der bezüglichen Konkurse, als bei Erstattung der dießfälligen Vorschläge beachten zu wollen.

Goluchowski m. p.

223.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. September 1852,

(im Reichs-Gesetzblatte, LIV. Stück, Nr. 174, ausgegeben am 8. September 1852),

betreffend die Eröffnung eines fünfperzentigen Staats-Anlehens von 80 Millionen Gulden Konvenzions-Münze.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 3. September 1852 die Aufnahme eines fünfperzentigen Staats-Anlehens anzuordnen geruht, dessen Ertrag zur weiteren Verminderung der Schuld des Staates an die Nazionalbank, zur ferneren Beschränkung des Staatspapier-Geld-Umlaufes, zu Eisenbahn-Bauten und zur Vermehrung der Eisenbahn-Betriebsmittel, endlich zur Verwendung für die allgemeinen Staats-Erfordernisse des Verwaltungsjahres 1853 bestimmt ist.

In Gemäßheit dieser Allerhöchsten Entschließung wird Folgendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1.

Es wird ein Staats-Anlehen von 80 Millionen Gulden Konvenzions-Münze am 9. September im Wege der freiwilligen Einzeichnung eröffnet und am 18. dieses Monates geschlossen.

2.

Das Anlehen wird zu folgenden Zwecken verwendet:

Mit 15 Millionen zu Zahlungen an dem laut Vertrag vom 3. Februar 1852 in 71½ Millionen zusammengezogenen, inzwischen auf 70 Millionen verminderten Schuldenreste an die Nazionalbank;

25 milijonów na dalsze zmniejszenie pieniędzy papierowych w obiegu będących;

20 milijonów na budowę kolei żelaznych i środków potrzebnych do ruchu kolei;

reszta na powszechne potrzeby państwa.

Cokolwiek wpłynie w drodze pożyczki, obróconem będzie w powyższym stosunku na cel przeznaczony.

3.

Pożyczka zaciąga się po dziewięćdziesiąt pięć złot. reńsk. mon. konw. za każde sto złot. reńsk. w zapisach długu państwa.

4.

Zapisy długu państwa wystawiać się będą na kwoty 100 złr., 500 złr., 1000 złr., 5000 złr. i 10,000 złr. na okaziciela; odrzucać będą po pięć procent na rok, i zaopatrzone będą w kupony półroczne, zapadające 1. Maja i 1. Listopada każdego roku. Na żądanie subskrybujący otrzymać może pomienione zapisy długu stanu, które wystawione będą nawet w innych kwotach jak wyżej rzeczone, lecz nigdy w mniejszych jak 100 złr. m. k., a od których prowizyja tylko za kwitem podnoszoną być może.

Prowizyje wypłacać się będą w ces. król. powszechnej kasie długów państwa, albo w kasach filijalnych kredytowych w krajach koronnych, albo też na żądanie po kursie dziennym wiedeńskim u pp. M. A. Rothschilda i synów w Frankfurcie n. Menem, albo u pp. braci Rothschildów w Paryżu, albo też u pp. N. M. Rothschilda i synów w Londynie.

Równie będą mogli posiadacze pięćprocentowych zapisów długu państwa tejże pożyczki, przy subskrypcyi lub też później aż do 1. Lipca 1853 r. żądać za złożeniem kwoty 2 złr. 30 krajc. w mon. konw., za każde sto złotych reńskich kwoty nominalnej pięćprocentowych zapisów długu Stanu, aby im wydaną została podwójna kwota w zapisach długu dwóch- i pół-procentowych, co nastąpi we Wiedniu albo w kasie, gdzie subskrybowali.

Z całej sumy pożyczki zaciągnionej na pięćprocentowe zapisy długu państwa, fundusz umarzania zakupować będzie i niszczyć corocznie, zacząwszy od 1. Listopada 1853 r., setną część onejże, o ile kurs giełdowy zapisów nie przenosi pari.

5.

Każdemu będzie wolno brać udział w niniejszej pożyczce przez subskrypcyję.

mit 25 Millionen zu fernerer Verminderung des umlaufenden Staatspapier-Geldes;

mit 20 Millionen zu Eisenbahn-Bauten und zur Vermehrung von Eisenbahn-Betriebsmitteln;

mit dem Ueberreste zu allgemeinen Staats-Erfordernissen.

Die Zuflüsse aus dem Anlehen werden im obigen Verhältnisse ihrer Bestimmung zugeführt.

3.

Die Hinausgabe des Anlehens wird zum Preise von fünf und neunzig Gulden Konvenzions-Münze für jedes Hundert Gulden Staats-Schuldverschreibungen erfolgen.

4.

Die Staats-Schuldverschreibungen werden in den Beträgen von fl. 100, fl. 500, fl. 1000, fl. 5000 und fl. 10.000 hinausgegeben; sie werden auf den Ueberbringer lauten; zu fünf Perzent im Jahre verzinslich und mit halbjährigen Koupons versehen seyn, die an jedem 1. Mai und 1. November verfallen. Auf Verlangen kann der Einzeichner auf Namen lautende Staats-Schuldverschreibungen erhalten, welche auch über andere, als die oben erwähnten Beträge, jedoch nie über weniger als fl. 100 ausgestellt sind, und wovon die Zinsen nur gegen Quittung erhoben werden.

Die Zinsen werden bei der k. k. Universal-Staatsschuldenkasse, oder bei den Filial-Kreditskassen der Kronländer, oder auch, auf Verlangen, nach dem Tages-Kourse auf Wien bei den Herren M. A. von Rothschild und Söhnen in Frankfurt am Main, oder bei den Herren Gebrüdern von Rothschild in Paris, oder bei den Herren N. M. Rothschild und Söhnen in London bezahlt.

Auch wird den Inhabern der fünfperzentigen Schuldverschreibungen dieses Anlehens freistehen, bei der Einzeichnung, oder auch später bis 1. Juli 1853, gegen Entrichtung eines baren Betrages von zwei Gulden dreißig Kreuzer Konvenzions-Münze für jedes Hundert Gulden des Nominalbetrages der fünfperzentigen Schuldverschreibungen, den doppelten Betrag in zwei und einhalbperzentigen zu verlangen, welche ihm in Wien oder bei der Kasse, bei welcher eingezeichnet worden, verabfolgt werden.

Von dem Gesammtbetrage des in fünfperzentigen Staats-Schuldverschreibungen hinausgegebenen Anlehens wird, insoferne der Börse-Kours derselben das Pari nicht übersteigt, vom 1. November 1853 an, alljährlich ein hundertster Theil durch den Tilgungsfond zurückgekauft und vernichtet.

5.

Jedermann ist freigestellt, sich bei diesem Anlehen durch Einzeichnung zu betheiligen.

6.

Najmniejsza kwota, z którą w pożyczce udział mieć można, jest 1000 złt. reńsk. w wartości nominalnej zapisów długu państwa, a każda kwota nad 1000 złr., która się subskrybuje, musi być bez reszty podzielną przez 100.

7.

Kto subskrybuje pół miliona lub więcej, otrzyma prowizyję jednego procentu od kwoty subskrybowanej, która na rzecz jego policzoną zostanie przy wpłacie raty mającej nastąpić w dniu 30. Października t. r.

8.

Jeżeliby suma subskrybowana przenosiła kwotę 80 milijonów, wówczas nastąpi stosunkowe zmniejszenie wszystkich kwot subskrybowanych, co ogłoszonem będzie w tym przypadku przez gazetę wiedeńską najdalej do dnia 30. Września 1852.

9.

Ktokolwiek w tej pożyczce udział mieć chce, winien podać według niżej załączonego Wzoru I. oświadczenie wolne od stempla, a z niem oraz kaucyję przepisaną (§. 10). We Wiedniu upoważniona jest do przyjmowania oświadczeń i kaucyj kasa centralna uprzywilejowanego banku narodowego, w krajach koronnych zaś kasy główne krajowe i filijalne uprzywilejowanego banku narodowego. W tych kasach można także dostać bezpłatnie drukowanych blankietów oświadczenia.

10.

Kaucyja wynosić winna dziesięć procentu od kwoty mającej być gotowemi wypłaconej na sumę subskrybowaną. Jeżeliby suma subskrybowana miała być zmniejszoną (§. 8), przewyżka kaucyi zwróconą zostanie na żądanie.

11.

Kaucyja złożoną będzie albo w gotówce, albo w austryjackich zapisach długu państwa procentujących w monecie konwencyjnej, wystawionych na okaziciela lub związanych jako kaucyja na tęż pożyczkę, w asygnacyjach parcyjalnych hypotekowanych. albo nareszcie w zapisach długu państwa austryjackich pożyczki z r. 1834 i z r. 1839.

12.

Zapisy długu państwa procentujące w monecie konwencyjnej, przyjmowane będą na kaucyję w dwudziestokrotnej wartości rocznej prowizyi; zapisy długu państwa pożyczki z r. 1834 w kwocie 1000 złr., a zaś z pożyczki z r. 1839 w kwocie 300 złr. mon. kon.

6.

Der geringste Betrag, mit welchem man an dem Anlehen Theil nehmen kann, ist 1000 fl. im Nominalbetrage der Staats-Schuldverschreibungen, und jeder Betrag, auf welchen man über fl. 1000 subskribirt, muß durch 100 ohne Rest theilbar seyn.

7.

Wer für einen Betrag von einer halben Million oder mehr einzeichnet, erhält eine Provision von Ein Perzent des eingezeichneten Betrages, welche bei Einzahlung der am 30. Oktober d. J. verfallenden Rate gutgerechnet wird.

8.

Sollte die Gesammtsumme der Einzeichnungen den Betrag von 80 Millionen überschreiten, so wird eine gleichmäßige Verminderung aller eingezeichneten Beträge stattfinden, und für diesen Fall die entsprechende Kundmachung durch die „Wiener Zeitung" längstens bis zum 30. September 1852 erfolgen.

9.

Wer an dem Anlehen Theil nehmen will, hat eine, nach dem unten folgenden Formulare I. abgefaßte stempelfreie Erklärung, und mit dieser zugleich die vorgeschriebene Kauzion (§. 10) zu überreichen. In Wien ist die Zentralkasse der privilegirten Nazionalbank, in den Kronländern aber die Landeshaupt- und die Filialkassen der privilegirten Nazionalbank zur Annahme der Erklärung und der Kauzion ermächtiget. Bei diesen Kassen sind auch gedruckte Blanquetten jener Erklärung unentgeltlich zu haben.

10.

Die Kauzion hat in zehn Perzenten des auf die eingezeichnete Summe bar einzuzahlenden Betrages zu bestehen. Sollte die subskribirte Summe vermindert werden (§. 8), so wird der zu viel erlegte Kauzionsbetrag auf Verlangen zurückgestellt.

11.

Die Kauzion wird entweder in Barem, oder in österreichischen, in Konventions-Münze verzinslichen Staats-Schuldverschreibungen, welche auf Ueberbringer lauten, oder als Kauzion für dieses Anlehen vinculirt sind, in Partial-Hypothekar-Anweisungen, oder endlich in österreichischen Staats-Schuldverschreibungen der Anlehen vom Jahre 1834 und vom Jahre 1839 erlegt.

12.

Die in Konvenzions-Münze verzinslichen Staats-Schuldverschreibungen werden im zwanzigfachen Werthe ihres jährlichen Zinsen-Ertrages, die Staats-Schuldverschreibungen des Anlehens vom Jahre 1834 mit 1000 fl., jene des Anlehens vom Jahre 1839 aber mit 300 fl. als Caution angenommen.

13.

Ktokolwiek składa kaucyję w zapisach długu Stanu lub w parcyjalnych asygnacyjach hypotekowanych, winien przyłączyć spis takowych w podwójnym odpisie według załączonego niżej wzoru pod II. Jeden z tych odpisów zaopatrzony w potwierdzenie kasy, iż odebrała zapisy, zwróconym będzie składającemu kaucyję.

14.

Kaucyja złożona w zapisach długu państwa, musi być zamienioną na gotówkę najdalej do 15. Grudnia 1852 r.

15.

Jeżeliby kaucyja złożona w austryjackich zapisack długu państwa nie została zamienioną na gotowe pieniądze w terminie wyrażonym w §. 14, wówczas zapisy długu państwa sprzedane zostaną na giełdzie, kwota za nie uzyskana uważaną będzie od dnia, w którym wpłynęła, za gotową kaucyję i policzoną będzie jako przedpłata na następującą ratę, o ile przenosi sumę ustanowioną w §. 10. Jeżeli zaś nie dochodzi do tej sumy, strona winna brakującą sumę uzupełnić przy najbliższym terminie wypłaty (§. 17), w przeciwnym bowiem razie kaucyja przepada na rzecz eraryjum, a strona utraca wszelkie prawa z pożyczki.

16.

Wpłacać na pożyczkę można w banknotach, w biletach skarbowych procentujących lub nieprocentujących, w asygnacyjach na dochody krajów węgierskich, w trzechprocentowych asygnacyjach kasowych będących jeszcze w obiegu, w wylosowanych i już zapadłych zapisach długu państwa z pożyczek roku 1834 i 1839, w zapadłych kuponach od zapisów długu państwa austryjackich albo w parcyjalnych asygnacyjach hypotekowanych. Prowizyje pięćprocentowe od tychże ostatnich, bieżące od dnia wpłacenia do dnia, w którym zapadają, strona wynagrodzić winna. Prowizyje zaś od trzechprocentowych asygnacyj kasowych i od procentujących biletów skarbowych, bieżące aż do dnia wpłacenia, będą stronie albo w gotówce zwrócone, albo policzone w kwotę wpłacić się mającą.

17.

Wpłaty nastąpić winny w miejscu, gdzie kaucyja złożoną została, w dziesięciu równych kwotach częściowych, a ponieważ kaucyja stanowi jednę taką kwotę częściową, w ratach następujących:

30. Października }
1. Grudnia } 1852 r.

13.

Wer die Kauzion in Staats-Schuldverschreibungen oder in Parzial-Hypothekar-Anweisungen erlegt, hat ein Verzeichniß derselben nach dem unten folgenden Formulare II. in zweifacher Abschrift beizuschließen. Eine dieser Abschriften wird, mit der ämtlichen Empfangsbestätigung der Kasse versehen, dem Kauzionserleger zurückgestellt.

14.

Die in Staats-Schuldverschreibungen erlegte Kauzion muß längstens bis zum 15. Dezember 1852 gegen bares Geld umgewechselt werden.

15.

Wird die in österreichischen Staats-Schuldverschreibungen erlegte Kauzion nicht binnen der im §. 14 bestimmten Frist gegen bares Geld umgewechselt, so werden die Staats-Schuldverschreibungen börsemässig veräußert, der gelöste Betrag von dem Tage, an dem er eingeflossen ist, als bare Kauzion behandelt, und soferne er die im §. 10 festgesetzte Summe übersteigt, als Vorauszahlung auf die nächstfolgende Rate verrechnet. Erreicht er aber diese Summe nicht, so ist der Abgang bei der nächsten Einzahlungs-Frist (§. 17) von der Partei zu ergänzen, widrigens er dem Aerar heimfällt und jeder Anspruch der Partei aus dem Anlehen erlischt.

16.

Die Einzahlungen auf das Anlehen sind in Banknoten, in verzinslichen oder unverzinslichen Reichsschatzscheinen, in Anweisungen auf die ungarischen Landeseinkünfte, in dreiperzentigen noch im Umlaufe befindlichen Kasse-Anweisungen, in verlosten, bereits fälligen Staats-Schuldverschreibungen der Anlehen vom Jahre 1834 und vom Jahre 1839, in verfallenen Koupons von österreichischen Staats-Schuldverschreibungen, oder in Parzial-Hypothekar-Anweisungen zu leisten. Die vom Tage der Einzahlung bis zum Verfallstage der letzteren zu berechnenden fünfperzentigen Zinsen sind von der Partei zu vergüten. Dagegen werden die auf den dreiperzentigen Kasse-Anweisungen und auf den verzinslichen Reichsschatzscheinen bis zum Tage der Einzahlung haftenden Zinsen bar an die Partei vergütet, oder in den Einzahlungsbetrag eingerechnet.

17.

Die Einzahlung hat an dem Orte, wo die Kauzion erlegt wurde, in zehn gleichen Theilbeträgen, und zwar — da die Kauzion einen solchen Theilbetrag bildet — in nachfolgenden Raten zu geschehen:

am 30. Oktober }
„ 1. Dezember } 1852.

1. Lutego
1. Marca
1. Kwietnia
2. Maja
15. Czerwca
1. Sierpnia
15. Września

} 1853 r.

Wszakże wolno będzie stronom złożyć jednę lub kilka rat razem jeszcze przed czasem wyznaczonym. Wolno także opłacać raty częściowo z góry; jednakże kwota zapłacona z góry musi być tak wielką, iżby za nie wydanym być mógł zapis długu państwa najmniej na 100 złotych reńskich.

18.

Jeżeli kwota subskrybowana nie jest przez 1000 bez reszty podzielną, a więc np. wynosi 1100 złr., 1200 złr., 1300 złr. i t. d., wówczas na kwoty, przenoszące 1000 złr., wpłaty w pierwszych ratach w ten sposób czynić należy. iż w każdej z nich najmniej na 100 złr. wpłaconem być powinno. Jeżeli więc np. wpłata w całości nastąpić ma w kwocie 1800 złr., wówczas oprócz jednej raty o 95 złr. przypadającej na 1000 złr., przy każdej z pierwszych 8 rat złożyć jeszcze należy 95 złr.

19.

Kaucyja złożona w gotówce, uważaną będzie jako pierwsza rata wpłacona, a przy spłaceniu drugiej raty, otrzyma strona kwotę w zapisach długu państwa, przypadającą za pierwszą ratę. Przypadająca za drugą ratę kwota w zapisach długu państwa, wydaną będzie dopiero przy wpłaceniu trzeciej raty, która znowu stanowić będzie kaucyję. Tym sposobem każda następująca rata uważaną będzie za kaucyję, a przy jej wpłaceniu wydawane będą zapisy długu państwa, należące się od raty poprzedzającej. Przy wpłaceniu dziesiątej raty, wydane będą zapisy długu państwa przypadające za ratę dziewiątą i dziesiątą.

20.

Jeżeli kaucyja złożoną była w zapisach długu państwa, wówczas za każdą ratę, którą strona złoży w gotówce, zanim kaucyja zamienioną zostanie na gotowe pieniądze (§. 14), wydana jej będzie odpowiednia kwota w zapisach długu państwa. Po uskutecznionej zamianie kaucyi taż uważaną będzie za ratę wpłaconą w gotówce, kwota więc na nią przypadająca w zapisach długu państwa, wydaną będzie dopiero przy wpłaceniu raty następującej, która według postanowień §. 19. znowu na kaucyję służyć ma.

" 1. Februar
" 1. März
" 1. April
" 2. Mai
" 15. Juni
" 1. August
" 15. September } 1853.

Es steht jedoch den Parteien frei, eine oder mehrere Raten zugleich, noch vor ihrer Verfallszeit zu berichtigen. Auch ist eine theilweise Vorauszahlung der Raten gestattet; doch muß der vorausbezahlte Betrag so groß seyn, daß dafür eine Staats-Schuldverschreibung von wenigstens 100 fl. zu erfolgen kömmt.

18.

Wenn der eingezeichnete Betrag durch 1000 ohne Rest nicht theilbar ist, also z. B. auf 1100 fl., 1200 fl., 1300 fl. u. s. w. lautet, so ist auf die Beträge über 1000 fl. die Einzahlung in den ersten Raten dergestalt zu leisten, daß in jeder derselben wenigstens auf 100 fl. eingezahlt werde. Wenn also z. B. im Ganzen auf 1800 fl. die Einzahlung geschehen soll, so sind außer dem auf 1000 fl. entfallenden Betrage einer Rate von 95 fl., bei jeder der ersten 8 Raten noch 95 fl. zu berichtigen.

19.

Die in Barem erlegte Kauzion wird als die erste Einzahlungsrate betrachtet, und bei Einzahlung der zweiten Rate erhält die Partei den für die erste Rate gebührenden Betrag von Staats-Schuldverschreibungen. Der für die zweite Rate entfallende Betrag in Staats-Schuldverschreibungen wird erst bei Einzahlung der dritten Rate erfolgt, welche hinwieder die Kauzion zu bilden hat. In solcher Weise wird jede folgende Rate als Kauzion behandelt, und bei Einzahlung derselben werden die für die nächst vorhergehende Rate gebührenden Staats-Schuldverschreibungen hinausgegeben. Mit Einzahlung der zehnten Rate werden die Staats-Schuldverschreibungen für die neunte und zehnte Rate ausgehändiget.

20.

Wurde die Kauzion in Staats-Schuldverschreibungen geleistet, so wird der Partei für jede Rate, welche sie, bevor die Kauzion in bares Geld umgewechselt worden ist (§. 14), bar einzahlet, der entsprechende Betrag in Staats-Schuldverschreibungen verabfolgt. Nach geschehener Umwechslung der Kauzion wird diese als eine bar eingezahlte Rate behandelt, mithin der auf dieselbe entfallende Betrag von Staats-Schuldverschreibungen erst bei Einzahlung der nächsten Rate ausgefolgt; letztere hat nach den Bestimmungen des §. 19 wieder als Kauzion zu gelten.

21.

Od dnia, w którym nastąpi wpłata, bieżą stronie prowizyje od zapisów długu państwa przypadających za kwotę spłaconą. To samo rozumieć się ma o kaucyi złożonej pierwotnie w gotówce. Jeżeli zaś kaucyja złożoną była w zapisach długu państwa, wówczas prowizyje bieżą od tego dnia, w którym kaucyja na gotowe pieniądze zamienioną została.

22.

Przy wpłaceniu raty zapadającej na dniu 30. Października t. r. wystawionym będzie stronie przy zwróceniu przez nią certyfikatu, wydanego jej na złożoną kaucyję bilet pożyczkowy, który strona przy wpłaceniu każdej następującej raty okazać, a przy spłaceniu ostatniej raty do kasy zwrócić będzie winna.

23.

Ktokolwiek nie złoży raty w terminach wyrażonych w §. 17, utraci prawo co do każdej nie zapadłej raty, a kaucyja przepada na rzecz skarbu państwa.

Baumgartner m. p.

21.

Von dem Tage, an welchem eine Einzahlung geleistet wird, genießt die Partei die Zinsen von den, für den eingezahlten Betrag entfallenden Staats-Schuldverschreibungen. Dieß gilt auch von der schon ursprünglich in Barem erlegten Kauzion. Wurde aber die Kauzion in Staats-Schuldverschreibungen geleistet, so werden die Zinsen erst von dem Tage gutgerechnet, an welchem die Kauzion in bares Geld umgewechselt wurde.

22.

Bei Einzahlung der am 30. Oktober d. J. fälligen Rate wird der Partei, gegen Rückstellung des Zertifikates, das ihr über den Erlag der Kauzion hinausgegeben wurde, ein Anlehensschein ausgehändiget; dieser ist bei Einzahlung jeder folgenden Rate vorzuweisen und bei Einzahlung der letzten Rate an die Kasse zurückzustellen.

23.

Wer eine Rate in den, §. 17 festgesetzten Fristen nicht leistet, verliert den Anspruch bezüglich jeder noch nicht verfallenen Rate, und die Kauzion fällt dem Staatsschatze zu.

Baumgartner m. p.

Wzór I.

Oświadczenie subskrypcyi.

Niżej podpisany oświadcza w kasie........... w N. ...., iż chce mieć udział w pożyczce rządowej, otworzonej w miesiącu Wrześniu 1852 r. w kwocie nominalnej (kwotę wyrazić należy cyfrą i słowem). i że się poddaje wszelkim dla tejże pożyczki ustanowionym warunkom. Dla zabezpieczenia przyjętych obowiązków, składa tenże kaucyję przepisaną, a mianowicie:

.... złt. reńsk. w gotówce, a według załączonego spisu, ... złt. reńsk. w zapisach długu państwa, i życzy sobie, ażeby mu za wpłacone raty wystawiono zapisy długu państwa (na okaziciela, lub) na imię .... a prowizyje wypłacano w (c. k. kasie powszechnej długów państwa, lub) kasie głównej krajowej ....

(Data i zamieszkanie.)

Podpis subskrybującego.

Formular I.

Subskripzions-Erklärung.

Der Unterzeichnete erklärt zu Handen der .... Casse in N., daß er an dem im Monate September 1852 eröffneten Staats-Anlehen, mit dem Nominalbetrage von (Betrag in Ziffern und mit Worten angegeben) Theil nehme, und sich allen für dieses Anlehen festgesetzten Bedingungen unterwerfe. Er erlegt zur Sicherstellung der übernommenen Verpflichtungen die vorgeschriebene Kauzion, und zwar: mit .... fl. im Baren, und laut beiliegenden Verzeichnisses, mit .... fl. in Staats-Schuldverschreibungen, und wünschet, daß ihm für die eingezahlten Raten Staats-Schuldverschreibungen auf (Ueberbringer, oder auf) den Namen von .... ausgehändiget, und die Zinsen bei der (k. k. Universal-Staatsschuldencasse, oder bei der) Landeshauptcasse in .... bezahlt werden.

(Datum und Wohnort.)

Unterschrift des Subscribenten.

Spis zapisów długu państwa

Nr.	Data	Stopa procentowa	Brzmi na
16738	1. Marca 1831	5%	Okaziciela
4750	1. Sierpnia 1830	3%	detto
21670	20. Lipca 1840	5%	Karola Weiss
28790	1. Marca 1834	—	Okaziciela
3100	detto	1%	detto
Asygnacyja parcyjalna hipotekarn. 19200	31. Sierpnia 1852	5%	detto

(Data i zamieszkanie.)

austryjackiego, złożonych na kaucyję.

Odnośnie do obwieszczenia z dnia 4. Września i do oświadczenia subskrypcyi z dnia .... składa podpisany jako kaucyję na pożyczkę otworzoną powyższem obwieszczeniem, następnie wyszczególnione c. k. zapisy długu państwa austryjackiego:

Liczba kuponów	Kwota nominalna	Wartość kaucyi	Uwaga.
12	1000 złr.	1000 złr.	z jednym talonem
8	500 „	300 „	detto
—	100 „	100 „	związana jako kaucyja na powyższą pożyczkę
—	500 „	1000 „	—
10	1000 „	200 „	z jednym talonem
—	1000 „	1000 „	
	4100 złr.	3600 złr.	

Podpis składającego kaucyję.

Fomular II.

Verzeichniß über die als Kauzion eingelegten österreichischen Staats-Schuldverschreibungen.

Mit Beziehung auf die Kundmachung vom 4. September und auf die Subskriptions-Erklärung vom .... erlegt der Unterzeichnete als Kauzion auf das mit der erwähnten Kundmachung eröffnete Anlehen nachfolgend verzeichnete k. k. österreichische Staats-Schuldverschreibungen:

Nr.	Datum	Zinsfuß	Lautend auf	Zahl der Coupons	Nominal-Betrag	Cautionswerth	Anmerkung.
16.738	1. März 1831	5%	Ueberbringer	12	1.000 fl.	1.000 fl.	mit Einem Talon
4.750	1. August 1839	3%	detto	8	500 „	300 „	detto
21.670	20. Juli 1840	5%	Carl Weiß	—	100 „	100 „	vinkulirt als Kauzion auf obiges Anlehen
28.790	1. März 1834	—	Ueberbringer	—	500 „	1.000 „	— mit Einem Talon
3.100	detto	1%	detto	10	1.000 „	200 „	
Partial-Hypothekar-Anweisung 19.200	31. August 1852	5%	detto	—	1.000 „	1.000 „	
					4.100 fl.	3.600 fl.	

(Datum und Wohnort.)

Unterschrift des Kauzionserlegers.

224.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 9. Września 1852, **względem ponawiania podań o stypendyja zaopatrzenia dam z funduszu halerskiego.**

Jego c. k. Apostolska Mość spowodowany poszczególnym wypadkiem, raczył najwyższem postanowieniem z dnia 11. Sierpnia r. b. rozporządzić, ażeby aspirantki o stypendyja zaopatrzenia funduszu halerskiego ponawiały o to pod bezskutecznością, od pięciu do pięciu lat prośby swoje, jak to dla ubiegających się o fundowane dla dam prebendy halerskie najwyższem postanowieniem z dnia 26. Października 1835 r. *) przepisano.

To najwyższe postanowienie podaje się w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. b. m. l. 20457/1527, do powszechnej wiadomości.

Gołuchowski. m. p.

---

*) Zbiór prowincyjonalny praw z roku 1835, oddział II., nr. 266, str. 898.

224.

Kundmachung des Landesguberniums vom 9. September 1852,

betreffend die Erneuerung der Gesuche um Versorgungs-Stipendien aus dem Haller-Damen-Stiftungsfonde.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben aus Anlaß eines speziellen Falles mit Allerhöchster Enschließung vom 11. August d. J. zu bestimmen geruhet, daß Bewerberinen um Versorgungs-Stipendien aus dem Haller-Stiftungsfonde von fünf zu fünf Jahren ihre Gesuche bei sonstiger Unwirksamkeit zu erneuern haben, wie dieß mit Allerhöchster Entschließung vom 26. Oktober 1835 *) für Bewerberinen um Haller-Damenstiftungspräbenden Allerhöchst angeordnet wurde.

Diese Allerhöchste Entschließung wird zu Folge Erlaßes des hohen Ministeriums des Innern vom 2. l. M. Z. 20457/1527 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Goluchowski m. p.

---

*) Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1835, II. Abtheilung, Nr. 266, Seite 898.